

Forholdet. Jeg har ikke grebet ind i Sagen, fordi jeg her som i andre Sager mente, at det vilde være forkert af Regeringen at gribe ind. De Myndigheder, som har med Sagen at gøre, maa træffe Afgørelsen. (*Borgbjerg: Landmandsbanksagen!*). Ja, der drejede det sig om et Principspørgsmaal med Hensyn til Bestyrelsens og Direktionens Ansvar, men her drejede det sig ifølge alle Udtalelser kun om en større eller mindre Straf og ikke om et Principspørgsmaal. Det ærede Medlem Hr. Stauning udtalte endog her fra denne Plads, at han ikke troede, at Hr. Plum havde gjort sig skyldig i noget i Berigelseshensigt; men det var jo det eneste Hensyn, der overhovedet kunde motivere en strengere Straf. Det har ikke kunnet bevises, at der var Berigelseshensigt, men det ærede Medlem vil have Sagen appelleret, uagtet det er det eneste Moment, som kunde medføre en Skærpelse af Straffen.

Altsaa paa to Punkter har det ærede Medlem Hr. Stauning udtalt sig uden at have noget som helst Bevis og har gjort det, blot for at Offentligheden skal faa et galt Billede. Det ærede Medlem har sagt, at det var et Skuespil her opførtes efter Aftale mellem de to Regeringspartier, samt at jeg har forhindret Sagens Appel, uagtet han ikke ved et Ord derom, og uagtet det ærede Medlem nu har hørt, at jeg overhovedet ikke har grebet ind i Sagen. Selvfølgelig skal jeg ikke her optage en Diskussion om den afsagte Dom. De ærede Medlemmer, som vil diskutere Sagen, maa først anvende 3—4 Maaneder paa at sætte sig ind i den, saa vil vi med Udbytte kunne diskutere den; denne Sag er for stor til, at den kan diskuteres med et overfladisk Kendskab til de enkelte Punkter.

Jeg troede efter det ærede Medlem Hr. Niels Petersens Udtalelser, at han vilde tilraade at stemme for de Konservatives Forslag, men jeg blev skuffet. Han udtalte, at Uge efter Uge var gaaet, og der var ikke kommet Erklæring fra Justitsministeren. Den Erklæring skulde være kommet, hvis jeg havde haft Indtrykket af, at Offentligheden rundt omkring havde lagt Vægt paa Rigsadvokatens Udtalelse; men jeg saa kun meget lidt til det i Pressen, jeg saa det i en enkelt Avis, hvis Beskæftigelse det altid er at raabe op om det, der bliver sagt. Jeg saa ikke, at der i det brede Publikum var nogen Utryghedsfølelse, fordi Rigsadvokaten i et tilfældigt Interview havde udtalt sig uheldigt. Jeg gad se det Menneske, som ikke paa en eller anden Maade i et Interview er

kommet til at udtale sig uheldigt, og at det skulde gøres til Genstand for en stor Debat i Rigsdagen, forekommer mig uhørt.

Hvad angaar de Konservatives Dagsorden, maa jeg udtale min uforbeholdne Tak, fordi den udtaler Tilfredshed med Justitsministeren. Men den Maade, hvorpaa den gør det, er meget uheldig. Det er uheldigt, at Rigsdagen skal vedtage: Rigsdagen billiger, at Justitsministeren ikke billiger hvad Statsadvokaten selv har sagt, at han ikke billigede. Saaledes er den Vedtagelse, der her skal ske efter dette Forslag. Jeg anser det for urigtigt for Rigsdagen at vedtage en saadan Dagsorden. Jeg kan derfor ikke anbefale at stemme for den, men maa tilraade at stemme for Venstres Paastand paa Overgang til Dagsorden.

Niels Petersen: I Anledning af den højtærede Justitsministers Udtalelse om, at jeg som Rigsdagsmand og Jurist burde vide, at den højtærede Justitsminister ikke kunde træffe Afgørelsen, men at det var Rig advokaten, vil jeg henvise til Retsplejelovens §§ 712 og 714. Det er maaske rigtigt, at jeg med den højtærede Formands Tilladelse læser dem op, de er ganske korte: Ved Anordning kan der gives saadanne almindelige Forskriter for Udførelsen af de offentlige Anklageres Forretninger, som ved Siden af Loven findes fornødne. Justitsministeren kan i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler med Hensyn til enkelte Sager paalægge vedkommende Anklager at begynde eller fortsætte, undlade eller standse i ordfølgning, at gøre Retsmidler gældende og lignende. Og i § 714 gøres de samme Bestemmelser anvendelige for Rigsadvokatens Vedkommende. Med andre Ord — jeg gentager det — Afgørelsen laa i den højtærede Justitsministers Haand. Om han vilde gribe ind eller ikke, er en anden Sag.

Justitsministeren (Rytter): Det er meget kedeligt, at det ærede Medlem læser to Paragraffer op og saa ikke læser den tredje op, som siger, at naar den Frist er udløbet, som er fastsat, kan Afgørelsen ikke forandres.

Niels Petersen: Nej, naar den højtærede Justitsminister lader Fristen udløbe uden at gøre noget, kan han ikke bagefter gribe ind.

Justitsministeren (Rytter): Jeg maa sige, det morer mig ikke at deltage i en sli